

Nobilii bereeni

„Iudeii din Bereea erau mai nobili decât cei din Tesalonic, pentru că au primit mesajul cu mare entuziasm și au cercetat Scripturile în fiecare zi pentru a vedea dacă ceea ce spunea Pavel era adevărat. Drept urmare, mulți dintre ei au crezut, la fel ca și o serie de femei grecești proeminente și mulți bărbați greci.”
Faptele Apostolilor 17:11,12

Odată cu intrarea într-un nou an, este momentul potrivit pentru toți cei care studiază Biblia în căutarea adevărului să-și amintească importanța studierii cu sârguință a Cuvântului lui Dumnezeu. Biblia este recunoscută pe scară largă ca fiind cea mai mare carte din toate timpurile. Antichitatea sa îndepărtată se întinde până la începutul minunatei lucrări creatoare a pământului și la pregătirea sa finală ca locuință pentru creația pământească a lui Dumnezeu. În paginile sale se găsesc dovezi copleșitoare ale importanței și semnificației sale pentru familia umană. De secole, ea a fost acceptată de un număr nenumărat de oameni ca fiind Cuvântul inspirat divin al Tatălui nostru ceresc iubitor, marele Dumnezeu al universului.

Învățăturile și principiile drepte ale Bibliei o diferențiază de toate celelalte cărți și rămâne standardul e a pentru Adevăr chiar și în lumea noastră modernă. Tema sa principală, mântuirea și recuperarea finală a familiei umane din ravagiile păcatului și ale morții, se regăsește în diversele sale cărți, scrise de mulți autori de-a lungul secolelor. Acest lucru servește la sublinierea armoniei și scopului divin inspirat al Bibliei. Atenția noastră este astfel atrasă de diversele principii ale Adevărului, în care fiecare scriitor inspirat se armonizează cu cei care au scris înaintea lui, dar într-un timp și loc diferit.

Cuvântul Sfânt al lui Dumnezeu a fost numit torța civilizației. Învățăturile sale morale și etice au influențat mai mult decât orice altă carte mințile omenirii pentru a trăi o viață mai nobilă. Este o sursă aproape inepuizabilă de mesaje inspiratoare și consolatoare. Mulți au găsit în Biblie o sursă de mângâiere în momentele de tristețe. Alții au găsit puterea de a face față scenelor incerte ale vieții, în timp ce unii apelează la numeroasele sale lecții pentru a găsi liniștea sufletească.

În special, Biblia este manualul creștinismului. Ea revelează planul și scopul minunat al Tatălui Ceresc în crearea familiei sale umane și mântuirea acesteia. Acest mesaj este dus la o concluzie grandioasă și definitivă, care va culmina în viitoarea administrare a

împărăției glorioase a lui Cristos, cu putere și autoritate peste tot pământul. Aceasta, spune Biblia „ ”, este „conform unui plan al veacurilor”, pe care Dumnezeu „l-a format pentru unsul Isus, Domnul nostru”. Efeseni 3:11

Cu privire la minunatul autor al Bibliei și scopul său etern, psalmistul David a scris: „Cerurile vestesc slava lui Dumnezeu, și firmamentul proclamă lucrarea mâinilor Lui. Zi după zi ele vorbesc, nopte după nopte ele arată cunoștință. Ele nu au glas, nu folosesc cuvinte, nu se aude niciun sunet din ele. Totuși, glasul lor se aude în toată pământul, cuvintele lor ajung până la marginile lumii. În ceruri, Dumnezeu a ridicat un cort pentru soare. Este ca un mire care iese din camera lui, ca un campion care se bucură să-și urmeze cursa. Răsare la un capăt al cerurilor și își face circuitul până la celălalt; nimic nu este lipsit de căldura lui. Legea Domnului este perfectă, înviorând sufletul. Statutele Domnului sunt de încredere, făcând înțelepți pe cei simpli. Preceptele Domnului sunt drepte, aducând bucurie inimii. Poruncile Domnului sunt strălucitoare, luminând ochii. Frica de Domnul este curată, dăinuind pentru totdeauna. Hotărârile Domnului sunt ferme și toate sunt drepte. Ele sunt mai prețioase decât aurul, decât mult aur curat; sunt mai dulci decât mierea, decât mierea din fagure. Psalmii 19:1-10

Slujirea pentru credință

Pe măsură ce Biserica primară se înființa, apostolul Pavel și tovarășii săi au călătorit mult pentru a sluji Adevărul convertirilor creștini. Ei i-au ajutat pe acești noi frați în Cristos să organizeze congregații pentru studiu, slujire și părtășie. Prin marea înțelepciune și providența lui Dumnezeu, Luca, istoricul și autorul Cărții Faptele Apostolilor, a consemnat multe dintre aceste evenimente importante. Faptele Apostolilor 1:1,2; Luca 1:1-4

Cunoașterea Adevărului pe care Pavel și alții o predicau proclama planul și scopul Tatălui Ceresc pentru mântuirea și împăcarea finală a familiei umane bolnave de păcat și muribunde. (Efeseni 1:13; Coloseni 1:20; Tit 2:11). Duhul Sfânt al Adevărului a deschis, de asemenea, calea pentru o mică turmă de urmași credincioși ai lui Cristos, care să se străduiască să obțină chemarea cerească și să primească o poziție ca parte a miresei lui Cristos. Astfel, ni se asigură: „Nu vă temeți, turmă mică, căci Tatăl vostru a găsit cuvântă să vă dea Împărăția.” Luca 12:32

Cei care sunt credincioși vor avea privilegiul de a împărtăși cu Domnul lor glorificat în împărăția Sa cerească și de a extinde binecuvântările asupra tuturor familiilor pământului. (Geneza 22:16-18).

Această aranjare glorioasă prevede și învierea tuturor celor care se află în mormintele lor – cei care, fără să știe, așteaptă înființarea acelei împărății viitoare sub domnia a lui Cristos. Ioan 5:28,29; Faptele Apostolilor 24:15; 1 Corinteni 15:25,26

Conflictul de-a lungul drumului

În timpul călătoriilor îndelungate ale apostolului pentru a răspândi vestea bună a bucuriei, mulți noi credincioși creștini au fost aduși în turmă și au ajuns să aprecieze Adevărul și părtășia cu poporul Domnului. Cu toate acestea, prejudecățile și conflictele au apărut adesea și i-au urmărit pe Pavel și pe tovarășii săi oriunde s-au dus. Existau tensiuni între cei care se țineau cu tărie de învățăturile familiare ale Legii iudaice și cei care propovăduiau noile doctrine ale lui Hristos Isus. În majoritatea cazurilor, mulți auziseră aceste învățături pentru prima dată.

Chiar înainte de pasajul biblic prezentat, Pavel și Sila fugiseră noaptea pentru a face călătoria de la Tesalonic la Berea (Faptele Apostolilor 17:10). Când au ajuns, au fost binecuvântați de primirea pe care au avut-o la sinagoga locală. Au fost foarte impresionați de interesul viu și de creșterea spirituală a fraților în studiul Cuvântului lui Dumnezeu și au

remarcat că acest lucru îi deosebea ca fiind „mai nobili” decât cei din congregația din Tesalonic.

O trăsătură admirabilă

Cuvântul „nobil”, așa cum este folosit în acest context, se referă la calitatea admirabilă a minții și caracterului pe care frații în Cristos din Bereea au manifestat-o atunci când au cercetat Scripturile. Era evident că dorința lor era să-și însușească doctrina și învățăturile Adevărului. O lectură mai aprofundată a acestui verset extinde ideea de noblețe a minții și a fost redată astfel în alte traduceri ale Bibliei. Pentru comparație, citim: „Aceștia erau mai nobili la minte decât cei din Tesalonic, pentru că au primit cuvântul cu mare dorință, cercetând zilnic Scripturile, pentru a vedea dacă aceste lucruri erau așa. De aceea, mulți dintre ei au crezut, împreună cu un număr de femei și bărbați greci proeminenți.” (Faptele Apostolilor 17:11,12). Astfel este subliniată dorința pe care o aveau acești frați, nu numai de a cerceta zilnic Scripturile, ci și de a se strădui să le examineze și să le dovedească cu atenție și cu „mare dorință”.

Mărturia lui Pavel și a lui Petru

Pavel i-a avertizat pe frații din biserica din Tesalonic: „Examinați toate lucrurile; păstrați ce este bun.” (1 Tesaloniceni 5:21). Când i-a scris iubitului său frate

Timotei, apostolul l-a încurajat: „Caută să te arăți aprobat înaintea lui Dumnezeu, ca un lucrător care nu are de ce să se rușineze, care împarte [manipulează] corect cuvântul adevărului.” (2 Timotei 2:15). Mai târziu, el i-a avertizat: „Rămâi în lucrurile pe care le-ai învățat și de care te-ai convins, știind de la cine ai fost învățat; și că, de când erai copil, ai cunoscut Sfintele Scripturi, care te pot face înțelept pentru mântuire, prin credința care este în Cristos Isus. Toată Scriptura, inspirată de Dumnezeu, este într-adevăr folositoare pentru învățătură, pentru convingere, pentru corectare, pentru disciplina care este în dreptate; astfel încât omul lui Dumnezeu să fie desăvârșit, complet pregătit pentru orice lucrare bună.” 2 Timotei 3:14-17

În prima sa epistolă, apostolul Petru a îndemnat în mod similar: „Fiecare dintre voi, după cum a primit un dar gratuit, să-l folosească între voi, ca buni administratori ai harului multiform al lui Dumnezeu. Dacă cineva vorbește, să vorbească ca din porunca lui Dumnezeu; dacă cineva slujește, să slujească din puterea pe care o dă Dumnezeu, pentru ca în toate lucrurile să fie slăvit Dumnezeu prin Isus Hristos, căruia îi aparține slava și puterea în vecii vecilor. Amin.” 1 Petru 4:10,11

Când sunt acceptate cu o stare de inimă potrivită, avertismentele și încurajările apostolilor Pavel, Petru

și ale altora au ajutat la dezvoltarea unui spirit asemănător celui al lui Hristos în toți urmașii Domnului de la Cincizecime încoace. Aceasta include faptul că ei sunt administratori buni ai Adevărului, ceea ce este o lecție importantă pe care toți creștinii trebuie să o urmeze. Acest lucru este valabil mai ales acum pentru cei care trăiesc în ultimii ani ai acestei „lumi rele de acum”. Galateni 1:4

În amintirea acestor lucruri

Cuvintele minunate ale lui Petru, scrise acum aproape două mii de ani, continuă să fie o binecuvântare pentru noi, ca urmași ai lui Cristos. El a proclamat: „Vă voi aminti mereu aceste lucruri, chiar dacă le știți deja și stați tari în adevărul care v-a fost învățat. Și este drept să vă reamintesc aceste lucruri cât timp voi trăi. Căci Domnul nostru Isus Cristos mi-a arătat că în curând voi părăsi această viață pământească, așa că voi munci din greu pentru a mă asigura că vă veți aminti mereu aceste lucruri după ce voi pleca. 2 Petru 1:12-15

Apostolul a rostit în mod continuu cuvintele Adevărului pe care le primise de la Domnul nostru Isus în timpul slujirii Sale pământești. „Nu am urmat basme iscusit alcătuite, când v-am făcut cunoscută puterea și venirea [greacă: prezența] Domnului nostru Isus Cristos, ci am fost martori oculari ai

măreției Sale. Căci El a primit de la Dumnezeu Tatăl cinste și slavă, când i s-a adresat o voce din slava măreață: „Acesta este Fiul meu preaiubit, în care Îmi găsesc plăcerea”. Și noi am auzit această voce venită din cer, când eram cu El pe muntele cel sfânt.”
2 Petru 1:16-18

Petru a subliniat în continuare că noi primim Adevărul prin Duhul Sfânt, puterea și influența lui Dumnezeu. „Avem o încredere și mai mare în mesajul proclamat de profeți. Trebuie să acordați o atenție deosebită celor scrise de ei, căci cuvintele lor sunt ca o lampă care strălucește într-un loc întunecat – până când va răsări Zorile și Cristos, Steaua Dimineții, va străluci în inimile voastre. Mai presus de toate, trebuie să realizați că nicio profeție din Scriptură nu a venit vreodată din propria înțelegere a profetului sau din inițiativa umană. Nu, acei profeți au fost mișcați de Duhul Sfânt și au vorbit din partea lui Dumnezeu.” 2 Petru 1:19-21

În prima sa epistolă, Petru a clarificat faptul că cuvintele pe care le-a rostit erau adresate celor care și-au dedicat viața în totalitate lui Dumnezeu: „Ca încercarea credinței voastre, fiind mult mai prețioasă decât aurul care piere, chiar dacă este încercat cu foc, să fie găsită spre laudă, cinste și glorie la arătarea [dezvăluirea] lui Isus Cristos: Pe care, fără să-L fi văzut, Îl iubiți; în care, deși acum nu-L vedeți,

totuși, crezând, vă bucurați cu o bucurie de nespus și plină de slavă: primind sfârșitul [rezultatul sau urmarea] credinței voastre, și anume mântuirea sufletelor voastre.” 1 Petru 1:7-9

Aceste cuvinte ale Adevărului nu fuseseră revelate nimănui altcuiva, nici profeților din vechime, nici măcar îngerilor. El a explicat: „Despre această mântuire au cercetat și au căutat cu sârguință profeții, care, , au profețit despre harul care avea să vină asupra voastră, cercetând ce sau ce fel de timp însemna Duhul lui Cristos care era în ei, când mărturisea dinainte suferințele lui Cristos și slava care urma să vină. Celor cărora le-a fost revelat că nu pentru ei înșiși, ci pentru noi slujeau lucrurile care vă sunt acum vestite de cei care v-au propovăduit Evanghelia cu Duhul Sfânt trimis din cer; lucruri pe care îngerii doresc să le cerceteze. De aceea, încingeți-vă mintea, fiți sobri și nădăjduiți până la sfârșit în harul care vă va fi adus la Apocalipsa lui Isus Cristos. 1 Petru 1:10-13

Înțelepciunea de sus

Se crede că epistola lui Iacov este una dintre cele mai vechi scrieri ale Noului Testament. Ea reprezintă învățăturile care au fost date mai întâi evreilor care s-au convertit la creștinism la scurt timp după încheierea lucrării pământești a Domnului nostru

Isus. Iacov subliniază: „Orice dar bun și orice dar desăvârșit vine de sus, de la Tatăl luminilor, la care nu este nici schimbare, nici umbră de mutare.” Iacov 1:17

Tatăl ceresc este sursa întregii Adevăruri și, prin Duhul Său Sfânt, El dă poporului Său înțelegere. „Din voia Sa, El ne-a născut prin Cuvântul adevărului, ca să fim un fel de primele roade ale creaturilor Sale. De aceea, frații mei iubiți, fiecare să fie iute la ascultare, încet la vorbire, încet la mânie.” Iacov 1:18,19

În ceea ce privește minunatele providențe ale lui Dumnezeu pentru poporul Său, Iacov a subliniat și semnificația înțelepciunii lui Dumnezeu, care este întotdeauna pură și sfântă. „Înțelepciunea care vine de sus este mai întâi curată, apoi pașnică, blândă și ușor de înduplecat, plină de milă și de roade bune, fără părtinire și fără ipocrizie. Iar roada neprihănirii este semănată în pace de cei care fac pace.” Iacov 3:17,18

În versetele anterioare, atenția noastră este atrasă de faptul că înțelepciunea cerească lucrează în armonie cu caracterul divin. Deși spiritul înțelepciunii care vine de sus este pașnic, apostolul nu i-a acordat o importanță mai mare decât purității. Adevărata înțelepciune este pașnică numai atunci când este în concordanță cu sfințenia și puritatea. Ea poate fi în pace numai cu ceea ce este sfânt. Blândețea

urmează purității și este pașnică atunci când este sfințită de Adevăr. Înțelepciunea cerească se bucură atunci că este „plină de milă”, iar „roadele bune” se dezvoltă în inimile celor care au fost luminați de înțelepciunea de sus.

Lumina Adevărului

Profetul Isaia vorbește despre lumină și relația ei cu viața și Adevărul. În prezentarea scopului divin, el scrie: „Voi conduce pe orbii pe o cale pe care nu o cunosc; îi voi conduce pe cărări pe care nu le cunosc; voi face întunericul să fie lumină înaintea lor și lucrurile strâmbe să fie drepte. Aceste lucruri le voi face pentru ei și nu-i voi părăsi.” „Pentru Sion nu voi tăcea, și pentru Ierusalim nu voi avea odihnă, până când dreptatea lui va străluci ca lumina, și mântuirea lui ca o lampă aprinsă.” Isaia 42:16; 62:1

Multe alte scripturi ne atrag atenția asupra darului special al luminii. „La Tine este izvorul vieții; în lumina Ta vom vedea lumina.” „Ferice de poporul care cunoaște sunetul vesel; ei vor umbla, Doamne, în lumina feței Tale.” „Cuvântul tău este o lampă pentru picioarele mele și o lumină pentru calea mea.” „Calea celor drepte este ca lumina strălucitoare, care strălucește tot mai mult până la ziua perfectă.” Psalmi 36:9; 89:15; 119:105; Proverbe 4:18

Ca ghid și perspectivă spirituală pentru urmașii lui Cristos, citim: „Nimeni nu aprinde o lampă și apoi o ascunde sau o pune sub un coș. În schimb, lampa este așezată pe un suport, unde lumina ei poate fi văzută de toți cei care intră în casă. Ochiul tău este ca o lampă care luminează trupul tău. Când ochiul tău este sănătos, tot trupul tău este plin de lumină. Dar când este nesănătos, trupul tău este plin de întuneric. Asigură-te că lumina pe care crezi că o ai nu este de fapt întuneric. Dacă ești plin de lumină, fără colțuri întunecate, atunci toată viața ta va fi strălucitoare, ca și cum un proiector te-ar umple de lumină.” Luca 11:33-36

Meditarea asupra Cuvântului lui Dumnezeu

Meditația este o trăsătură a caracterului creștin a celor care caută să umble pe căile Tatălui nostru ceresc iubitor și care rămân în Cuvântul Său. Cu secole înainte de nașterea lui Isus, psalmistul a scris: „Poruncile Tale sunt bucuria mea. Mărturiile Tale sunt drepte pentru totdeauna; dă-mi înțelegere, ca să trăiesc. Am strigat din toată inima mea; răspunde-mi, Doamne! Voi păzi legile Tale. Am strigat către Tine; salvează-mă, și voi păzi mărturiile Tale. Mă sculăm înaintea zorilor și strig după ajutor; aștept cuvintele Tale. Ochii mei anticipează veghea nopții, ca să meditez la Cuvântul Tău.” Psalmii 119:143-148

Psalmistul a mai spus: „Ferice de omul care nu umblă după sfatul celor răi, nu stă pe calea păcătoșilor și nu șade în scaunul batjocoritorilor. Ci se bucură de legea Domnului și meditează la legea Lui zi și noapte. El va fi ca un copac sădit lângă un curs de apă, care dă rod în sezoanele sale ; frunzele lui nu se veștejesc și tot ce face prosperă.” Psalmii 1:1-3

În scrisoarea sa către frații evrei, apostolul Pavel a scris: „Căci Cuvântul lui Dumnezeu este viu și activ și mai ascuțit decât orice sabie cu două tăișuri și pătrunde până la despărțirea sufletului și a duhului, a încheieturilor și a măduvei, și este în stare să judece gândurile și intențiile inimii. Și nu este nici o făptură ascunsă de ochii Lui, ci toate lucrurile sunt descoperite și goale înaintea ochilor Celui cu care avem de-a face. De aceea, având un mare preot care a trecut prin ceruri, pe Isus, Fiul lui Dumnezeu, să rămânem tari în mărturisirea noastră.” Evrei 4:12-14

Mărturia lui Isus

Isus a clarificat faptul că a fost trimis să îndeplinească voia și scopul Tatălui Cerească, și nu pe ale sale. Cuvintele sale umile sunt consemnate în Evanghelia lui Ioan, unde citim: „Eu nu pot face nimic de unul singur. Eu judec așa cum îmi spune Dumnezeu. De aceea, judecata mea este dreaptă,

pentru că împlinesc voia Celui care m-a trimis, nu voia mea. Dacă aş mărturisi în favoarea mea, mărturia mea nu ar fi valabilă. Dar şi altcineva mărturiseşte despre mine, şi vă asigur că tot ce spune el despre mine este adevărat.” Ioan 5:30-32

Când Isus a spus: „altcineva mărturiseşte şi despre mine”, se referea la Ioan Botezătorul. El a fost înaintaşul lui Cristos şi a pregătit calea pentru lucrarea Lui. „De fapt, voi aţi trimis anchetatori să-l asculte pe Ioan Botezătorul, iar mărturia lui despre mine era adevărată. Desigur, eu nu am nevoie de martori umani, dar spun aceste lucruri pentru ca voi să fiţi mântuiţi. Ioan era ca o lampă aprinsă şi strălucitoare, şi voi aţi fost entuziasmaţi pentru o vreme de mesajul lui. Dar eu am o mărturie mai mare decât Ioan – învăţăturile şi minunile mele. Tatăl mi-a dat aceste lucrări să le împlinesc, şi ele dovedesc că El m-a trimis. Şi Tatăl care m-a trimis a mărturisit El însuşi despre mine. ...Voi studiaţi cu sârguinţă Scripturile, pentru că credeţi că în ele aveţi viaţa veşnică. Acestea sunt chiar Scripturile care mărturisesc despre mine. Ioan 5:33-37,39

Moştenirea bereenilor

Observaţia apostolului Pavel că membrii bisericii din oraşul Berea erau studenţi nobili ai Bibliei este o lecţie pozitivă pe care tot poporul Domnului ar trebui

să o țină minte. Acești frați credeau sincer în Cuvântul infailibil al lui Dumnezeu și subliniau că acesta este singura sursă adevărată de înțelegere. Ei apreciau profund valoarea și semnificația lui ca „așa spune Domnul” pentru dovada finală a ceea ce credeau.

Citat din nou textul nostru de la început, dintr-o altă traducere, citim următoarele cu privire la moștenirea fraților din Berea: „Acum, acești iudei erau mai bine dispuși și mai nobili decât cei din Tesalonic, pentru că erau pe deplin pregătiți și acceptau și primeau cu bucurie mesajul privind obținerea prin Cristos a mântuirii veșnice în Împărăția lui Dumnezeu, cu înclinație a minții și dorință, cercetând și examinând zilnic Scripturile pentru a vedea dacă aceste lucruri erau așa. Mulți dintre ei au devenit credincioși, împreună cu nu puțini greci proeminenți, atât femei, cât și bărbați.” Faptele Apostolilor 17:11,12